

Michał Witowski

FATAMORGANA

Gdy się uśmiechasz roz tęskniona
rozświetla słońce oczka Twoje

i wskrzesza odbłask gwiazd miliona
sypiących złotych iskier roje.

Gdy się przytulasz cicho do mnie
rozchyła miłość usta Twoje

a ja się patrzę bezprzytomnie
jak się uśmiecha szczęście moje.

Leśniczy Michał Witowski na
stanowisku łowieckim
(fot. A. Czarnowski, 1953 r.)

JESIEN

Gdy jesień swoje rozsiewa szkarłaty
klucz dzikich gęsi płynie przez przestworza
z żalostną skargą lecąc gdzieś w zaświaty
przez obce lądy i przez obce morza.